Dün "KOLLEGE" Bugün "RAUS"

Bonn- Federal Almanya'da iktisadi bunalım sonucu işsiz sayısının gittikçe artmasının ve yıl sonunda bir milyonu aşmasının beklendiği açıklanmıştır. Bu arada geçen yılın sonlarında Arbeitsamt' lara yollanan yabancı işçilere çıkışları verilmemiş olsa bile çalışma, müsaadelerinin uzatılmaması yolundaki gizli tamim daha büyük bir sertlikle uygulanmaya başladığı da bildirilmektedir. Bütün Batı Avrupa ülkelerinde hüküm süren iktisadi kriz yüzbinlerce yerli ve yabancı işçiyi işyerlerinden etmiş.ailelerilyle birlikte işsizliğin ve umutsuzluğun pençesine düşürmüştür. Kapitalizmin işçilerin değil, adı üstünde sermayedarların çıkarlarını gözeten bir düzen olduğu böyle zamanlarda bütün açıklığı ile ortaya çıkmaktadır.

- Yapı Sendikasının açıklamasına göre . yıl sonuna dek bu dalda işsiz sayısı 200.000'i bulacaktır.
- İşverenlerin geçen yıl içinde rekor oranda kar ettiği, başta gelen en büyük sanayi dallarından birisi olan kimya işkolunda 36.000 işçi kısa çalışmadan zarar görecektir.
- Haziran'dan bu yana 12.000 işçinin çıkışını veren Opel firmaları yıl sonuna kadar 3000 işçiye daha çıkış vereceğini bildirmiştir.
- Volkswagen fabrikaları da yıl sonuna kadar 15.000 işçiye çıkış vermektedir. Ayrıca VW'de çalışan binlerce işçi, kısa devre çalışmaya girmiştir.
- İşverenin kapatmaya karar verdiği Bosch firmasının Stutgart'taki şubelerinde çalışan işçiler büyük bir gösteri yaparak kapatma kararının yersiz olduğunu , işverenin elde ettiği büyük kazançları korumaktan başka bir şey düşünmediğini belirtmişlerdir.

Bütün bu çalkanmaların sebebini bize artık " petrol krizi var " diye yutturamazlar.Zaten bu masala kendileri bile inanmamakta. Daha bir kaç gün önce büyük petrol şirketlerinin kriz olduğu iddia edilen bu son sene boyunca karlarını yüzde ikiyüz-üçyüz arttırdıkları açıklanmadımı? Bu bunalımın, yüzbinleri işinden yurdundan eden bu krizlerin nedeni, belli ki bu düzenin temelinde yatmaktadır. Aşırı kardan başka bir düşünceleri

Devamı 6. sayfada

Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu Yayın Organı

İşçi Gazetesi

Yıl. 2 Sayı. 24 16 Kasım. 1974 Masrafı 75 Pf.

HAKKIMIZI İSTİYORUZ

MÜCADELE BİTTİMİ ?

Çocuk paralarımızın kesilmesine karşı Düsseldorf'ta yürüdük. Bir çok arkadaşımız "yürüyeceğizde ne olacak" diye gelmediler. Oysa Düsseldorf-ta 10 bin bildiri dağıtılmış ve 600 afiş asılmıştı. Netice de 300 Düsseldorf'lu işçi arkadaşımız geldi yürüyüşe. Bunda çocuk parası anlaşmasını bir gün önce imzalanmasının rolü büyüktü elbette. Bir de bu haksızlığın bir kanun biçiminde yapılması işçilerimizi önledi. Kanunlar önünde boynumuz kıldan ince olmalıydı. Öyle demişlerdi bize ülkemizde büyüklerimiz! Ama artık işçi sınıfımızın bu yutturmacalara karnı toktu. Neydi devlet, neydi kanun biliyordu. Bugün devlet parababalarının çiftliği idi. Kanunları istedikleri gibi çıkartmanın yolu. iktidardan geçer. Kanunlar bir ülkedeki yaşantıyı düzene koymak için çıkartılıyor. İktidar parababalarında ise, onlar ilk önce kendi düzenlerinin devamı için kanun çıkartırlar. Ekonomik kriz. buhran gelince her türlü tedbir onlardan yana işler. Hertürlü haksızlık işçilere yapılır. İş yerlerinde bizlerin yarattığı değerlere çalışmadan el koyanlarda bu sömürücülerdir.

Bu haksızlıklara uğramamak, sömürülmeden insanca yaşamak için ne gerekli ? Suyun başına geçerek iktidarı almak. O zaman biz işçilerden ve tüm emekçilerden yana bir düzen kurabiliriz.

Bunun için şimdi ne yapacağız. Bizler yurtdışında yaşıyan işçileriz. Yukarıdaki mücadele temel mücadelemizdir Bunu hiç aklımızdan çıkarmadan her bir ekonomik siyasi. sosyal hakkımız için mücadele etmeliyiz. Bu mücadeleler bize kimin bizden yana kimin karşımızda olduğunu gösterecektir. Daha çok sayıda işçi kardeşimiz gerçekleri görecek ve mücadeleye katılacaktır.

Devamı 2. Sayfada

26 Ekim 1974 Cumartesi günü TDF'ye bağlı Düsseldorf Türk İşçileri Kültür Derneği'nin düzenlediği yürüyüş yapıldı. Üçyüz kadar işçimiz bu yürüyüşe katıldılar. Hauptbahnhof-tan başlayan yürüyüşün önünde bir işçi tablosu taşınmakta idi. Yürüyüşü Düsseldorf'lular büyük ilgi ile izlediler. Bölge gazeteleri ve televizyon da yürüyüşü başından sonuna takip etti.

"İşçiyiz Haklıyız. İşçiyiz Güçlüyüz", "Hak verilmez Alınır", "Çocuk Paralarında Eşitsizlik İstemiyoruz", "Hände weg vom Kindergeld" en başta gelen sloganlardı. İki saatlik yürüyüş boyunca Düsseldorf caddeleri işçilerimizin sesleriyle çınladı. Yürüyüş sonunda Kolping Platz' da yapılan toplantıda Düsseldorf derneğinden Nizamettin Güneş " Mücadelenin durmadığını. bundan böyle daha da çetinleşerek süreceğini söyledi. Ayrıca "karşılaştığımız haksızlıkların kökünün Türkiye'de olduğunu söyleyen arkadaşımız, mevcut hükümetin bizlerin sadece dövizleriyle ilgilendiğini, bizlerden yana hiçbirşey yapmadıklarını da belirtti. Arkadaşımızı bütün işçiler alkışlıyarak onayladılar. Sonra hep birlikte derneklokalinde buluşmak üzere toplantı ve yürüyüşe son verildi.

ÇOCUK PARALARIMIZ VE HAKLARIMIZ İÇİN, EŞİTSİZLİKLERE KARŞI MÜCADELEMİZİ, YERLİ VE YABANCI İŞÇİLERLE DAYANIŞMA İÇİNDE SÜRDÜRECEĞİZ.

ÜSTTE VE ALTTA DÜSSELDORF'TA ÇOCUK PARALARINA KARŞI YAPILAN YÜRÜYÜŞTEN İKİ GÖRÜNTÜ.

* *

Düsseldorf'lu işçi arkadaşlarımız üzerlerine düşen görevi yapmışlardı. Hem de diğer şehirlerdeki kardeşlerine örnek olarak. O akşam ve 31 Ekim akşamı televizyonda Düsseldorf'lu kardeşlerini gören diğer işçiler de kendi bölgelerin de yürüyüşler düzenleyeceklerdir.

Çalışma Müsadesi Uzatılmadı

İ.G.- M. Toktaş

MARBURG-Marburg şehrinde iki bayan işçimize çalışma müsaadesi verilmedi. Yabancı emekçi köleleri Almanyadan yurtlarına göndermek için modern bir metod.

Kendisine çalışma izni verilmeyen bayan Ayşe Bekçi ile röportaj yaptık.

a- İsminiz ?
- Ayşe Bekçi

Devamı 6. sayfada

AVRUPA PARLAMENTOSU

Avrupa Parlamentosu 19 - 20 Kasım günleri Bonn'da Federal Almanya'daki yabancı işçiler ve sorunları üzerine bir toplantı düzenlemiştir. Türkiyeli işçileri temsilen örgütümüz TDF'nin davet edildiği toplantı 4 ana konu üzerinde yapılacak.

1- Hukuki konular : (Yabancılar kanunu, oturma-çalışma izinleri gibi)
2- Sosyal Garanti : (Rente ve Hastalık Sigortaları)
3- Sosyal İntegrasyon : (Yabancı işçilerin çalıştıkları ülkeyle kaynaşmaları)
4- Yabancı işçi çocuklarının durumu.

Avrupa Parlamentosu Sosyal Konular ve Çalışma Sorunları Komisyonu toplantıda, yabancı işçi örgütlerinin temsilcileri ile birlikte yukarıdaki sorunları tartışarak çözüm getirici önerileri tespit edeceklerdir.

TDF'nin Komisyona götürece ği önerilerin başında, yabancılar kanununun değiştirilmesi ve sosyal garantilerin sağlanması yeralmaktadır. Yeni kanunun hazırlanmasında sendikalarla birlikte yabancı işçi örgütleri de bizzat çalışmalıdırlar. Ancak , böylece gerçekten işçilerden yana kanun ve kararnameler çıkartılabilir.

GIESSEN'DE YÜRÜYÜŞ

İ.G.-HUNGEN-A. Sütçü

26 Ekim 1974 Cumartesi günü Frankfurt yakınlarındaki Giessen şehrindede Çocuk paraları için bir yürüyüş yapılmıştır. Hungen Laubach ve Nidda kasabalarından da 100 kadar işçimizin katıldığı yürüyüşte İspanyol, Türk ve Alman olmak üzere 600'ün üzerinde işçi vardı.

FRANKFURT'TA YÜRÜYORUZ

17 Kasım Pazar günü Frankfurt'ta bir yürüyüş var. Bütün yabancı işçiler Çocuk Paralarının kesilmesine karşı yürüyecekler. Saat 12.00 de Opern Platz'dan başlayacak olan yürüyüşe Ruhr havzasından ve Almanya'nın diğer bölgelerinden de işçiler gelecektir. Bütün işçi arkadaşları bu merkezi yürüyüşe çağırırız.

GELSENKIRCHEN İŞÇİ GECESİ

2 Kasım 1974 Pazar günü Gelsenkirchen Türk İşçi Derneği ile Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu (TDF) nun ortaklaşa düzenledikleri Eğlence Gecesi başarı ile sonuçlandı.

Dernek Başkanı Mehmet Albayrak'ın Cumhuriyet Bayramı dolayısıyla yaptığı açılış konuşmasından sonra program başladı. Programdaki Halk ozanları, Folklor ekipleri, " Pusuda " piyesi ve Yılmaz Güney' in filmi işçilerin takdirini topladı. Yaklaşık olarak 800 kişinin katıldığı gecede Almanlar da geceyi ilgi ile izlediler. Aileleriyle birlikte geceye gelen işçilerimiz geç vakitlere kadar unutamayacakları bir gece geçirdiler. Gelsenkirchen' de yapılan bu başarılı geceden sonra dernek yöneticileri yaptıkları toplantıda işçi gecelerini sık sık tekrarlamaya karar vermişlerdir. Ayrıca 16 Kasım'da Regensburg' da , 24 Kasımda Düsseldorf' da, 8 Aralık' da Karlsruhe'de TDF ile derneklerin birlikte organize ettikleri işçi eğlence gecelerine devam edeceklerdir.

mücadele bittimi?

Baştarafı 1. sayfada

örneğidir. Kanunlardan korkmadan haklarını aramasını bilen işçilerimiz. diğer arkadaşlarına da örnek oldular.

Artık Almanya'da çocuk parası mücadelesi sürecektir. Nasıl? Böyle yürüyüşlerle, toplantılarla. Uğradığımız haksızlığı herkese duyuracağız. ve Almanya işçi sınıfı ve demokratik örgütlerinin desteğini alacağız. Bu mücadelede sendikaları en büyük yardımcımız olmaya çağıracağız. Ocak 1975'ten itibaren de paralarımız kesilince mahkemeler yoluyla hakkımızı arayacağız.

işçilere zulüm

İ.G. - A.Özyurt

Lollar'daki Buderus Döküm Fabrikası Ağustos ayından bu güne kadar, aralarında Türkiyeli birçok işçinin de bulunduğu 300'ün üzerindeki işçi - ye çıkış vermiştir. Bu çıkarmalarda işçilerin sosyal durum ve hakları hiç göz önüne alınmamaktadır.

Ayrıca fabrikada kalan işçilerin üzerine yapılan beskı da gün geçtikçe artmaktadır. Örneğin, geçenlerde bir modelin bozuk çıkması üzerine bir patron uşağı Meister, Ali Çuhadır adlı arkadaşımızı tokatlamış ve diğer işçileride bunu gördüklerini söyledikleri takdirde işten atılacakları tehdidi ile susturmuştur.

Diğer bir olay ise yine bir arkadaşımızın bir modeli kaza ile yere düşürmesi üzerine meydana geldi. Patron arkadaşımıza bağırıp, küfretmeye başladı. Bu haksız ve çirkin davranışa karşı çıkan bir arkadaşımızın "Modelin yere düşmesi, işçiye çarpıp belkide ölümüne sebep olmasından daha iyidir" demesine kalmadı ki, Patron hemen "Bir işçi ölse ne çıkar. Türkiye ve diğer geri kalmış ülkelerden pek çok gelmekte ve ölmeklede tükenmezler. Ama bir model 2000 Mark cevabını yapıştırdı..

Patronların gözünde bizim bir değerimizin olmadığı, onlar için mallarının bizişçilerin hayatlarından çok daha kıymetli olduğunu gösteren bunun gibi bir sürü olay hergün başımızdan geçiyor. İşte arkadaşlar, bizi buralara getirip köle gibi kullanan, üçüncü sınıf insan muamelesi yapan patronların bizi görüşleri.

DANIŞMANIN KÖŞESİ

ANIŞMANIN KÖŞESİ-DANIŞMANIN KÖŞESİ-DANIŞMANIN KÖŞESİ-DANIŞMANIN KÖŞESİ

İŞSİZ ARKADAŞLARA

Bugünlerde işsiz kalanlarımızın büyük çoğunluğunu geçen yıl buralara gelenlerimiz teşkil ediyorlar. Aralarında iki veya üç senelikler de var. İşsizlik hâlinde eyalet değiştirilmemesi radyodan yayınlandı. Fakat birçok işçimiz bu gerçeği bilmiyor. Çalışma müsaadesinin hangi eyalet veya bölgelerde geçerli olabileceğini bilmeden yola çıkanlarsa büyük zararlara uğruyorlar.

Almanya'ya kontratlı gelen her işçinin iş müsaadesi, onu getirten firmaya aittir. Bu müsaade Türkiye'den gelirken herkesin kendisine verilir. Almancası:"Legitimationskarte" dir.

Kontratı dolan işçiler yeni iş müsaadesi almak zorundadır. Yeni müsaadenin, sadece bir iş yeri için olmayıp, bağlı bulunulan Arbeitsamt bölgesindeki tüm işyerleri için geçerli olması gerekir. İş müsaadesinin üçüncü defaki alınışında ise, bağlı bulunulan eyalet için geçerli olması gereklidir. İleridenberi bu durum eyaletlere ve Arbeitsamt'lara göre çeşitli şekilde olmakla beraber, genellikle 5 seneyi dolduran yabancı işçilere Federal Almanya'nın tüm eyaletleri için geçerli olan 5 yıllık iş müsaadesi verilmekte idi. Herkesin elindeki iş müsaade kâğıdında sağ alt köşeye yakın bir kısımda, çalışma müsaadesinin nerelerde geçerli olduğu yazılıdır.

Krizden önce buna fazla dikkat edilmemekte idi. Şimdilerde iş müsaade sahasının dışına çıkanlara diğer eyaletler veya Arbeitsamt'lar iş vermiyorlar. Bu gerçek iyi bilinmelidir.

Bazı işçilerimiz, işsiz kalan yakınları için diğer eyaletlerde iş bulduklarını, poliyerlerinin söz verdiğini yazıyorlar. İşsiz vatandaşlarımız oralara gidip şansını deniyor. Neticede Arbeitsamt buna razı olmayınca, aç perişan eski terkettikleri yerlere dönüyorlar. Böyle anlarda insan tüccarları da yerden biter gibi türemekte gecikmiyeceklerdir. "Falan yerde, feşmekân yerde ben seni işe koyacağım" diye işsiz arkadaşlarımızın paralarını çarpma yollarına başvuracaklardır. Bu gerçeği herkes bilmelidir ve çalışma müsaadesinin geçerli olduğu saha dışına çıkmamalıdır. Zira emir büyük yerdendir. Bu, Federal Almanya'nın yabancı işçileri Almanya'da azaltma politikasının bir parçasıdır. Bu politika karşısında, poliyerlerin, mayıstelerin ve küçük firmaların sözleri geçmez. Bazı arkadaşlar eyalet değiştirerek iş bulmuşlarsa, sizler buna aldanmayın. Belki onların iş müsaadeleri gittikleri yerlerde de geçerlidir. Herkesin çalışma müsaadesine göre durum değişir.

Dostça selamlar.

a.salıncaklı

HEİM GEZİLERİNDEN NOTLAR

İ.G. - S.Baysal - Düsseldorf

Çocuk paralarının azaltılması ve giderek şiddetini arttıran çeşitli baskıların nedenlerini amaçlarını ve böyle haksızlıklara karşı neler yapılması gerektiğini, Düsseldorf ve çevresinde Türkiyeli işçilerin bulunduğu Heim'larda işçilerle beraber yaptığımız toplantılarda tartıştık. 26.10.1974 Cumartesi günü Düsseldorf'ta yapılacak olan yeni Çocuk Parası kanunu ve çeşitli baskılara karşı protesto yürüyüşü hemen tüm işçi arkadaşlar tarafından olumlu karşılandı. Toplantılarda genel olarak en çok sözü edilen, en çok ihtiyaç hissedilen birleşmek, birlik olmak meselesiydi. Hangi Heima gidildiyse, hangi grupla konuşulduysa, birlikte hareket etmekten yani örgütlenmekten, bunların henüz olmadığından bahsedildi, yakınıldı. İşçilerin en çok yakındığı bu mesele onların çeşitli soru ve tekliflerinde yansıdı.

Bazı Heim'larda yaptığımız toplantılarda " Çocuk Parası kanunu ve çeşitli baskılara karşı neler yapılması gerektiği" konusu ikinci plana düşebildi. Aslında kendi problemlerin nedeninin bilincine varan işçilere öyle uzun uzun söz söylemeye de bazen gerek kalmıyordu. Düsseldorf Vagon fabrikası Heim'ında yaptığımız toplantıda Heim kirasının fazlalığından ve yeni yapılacak zammın haksızlığı yapılan baskıların birer belirgin örneğiydi. Önceleri 40 DM tan başlayan, 60 DM a, gene Heim'da hiçbir değişiklik olmamasına rağmen (boya, tadilat, tamirat v.s.) 85 DM a , şimdide ortada hissedilir, anlaşılır bir sebep yokken 110 DMa çıkarılmak isteniyor. Bu zammın hangi sebebe dayandığını sorduğumuzda, işçiler hemen hemen aynı şeyi söylediler. "Abi bunun sebebi mebebi yok. Odalarımız aynı oda, daracık yerde dört kişi kalıyoruz. 110 DM' tan 440 DM eder. Bu paraya daire bile tutabiliriz. Onlar bizim sahipsiz olduğumuzu biliyorlar, ona göre bize muamele ediyorlar. Şu gördüğünüz arkadaşlar hep birlik olsak eminimki bu adamlariki ayda bir kirayı yükseltemezler.

Krupp Heim'ında yaptığımız toplantıda bir işçi "Arkadaşlar, bizim paramızla vergilerimizle, oylarımızla o koltuklarda oturanlar, bizim dostumuz değillerdir. Bizim dertlerimizle ilgilenemezler. Şimdiye kadar gelen hükümetlerden hiçbirisi bunun aksini göstermediler. Onların yalnız isim değişikliği vardır, başka bir şeyi yoktur" demiştir.

Krupp Heim'inde babasıyla beraber kalmakta olan genç bir işçinin önemsiz bir sebepten Heim'dan atılıp mağdur edilmesi işçiler üzerinde sert tepkilere yol açtı. Türk sendika temsilcisinin önderliğinde çeşitli eylemlere başvuracaklarını söyleyen işçiler, birlik olursak arkadaşımızı geri alırız, buna inanıyoruz dediler. Önümüzdeki günlerde aydınlığa kavuşacak bu konudan biz bütün işçi arkadaşlar iyi dersler çıkarabiliriz.

Mannesmann Boru fabrikasının Hilden'deki Heim'ında da kalabalık işçi toplantısı acı gerçeklerimizi yansıtması bakımından son derecede ilginç oldu. Bir işçi " Memur arkadaşlar (Bizi kasdediyor) onyıl dır bu Heim'dayım. Bizim kapımıza eksportlardan, bakkallardan, biletçilerden başka kimse gelmedi. Güya ateşelik var, bilmem konsolosluk var Türk İş Temsilcisi var. Bizi kriz olunca ararlar, akıllarına getirirler. Hiç birinden bize fayda olmaz. Bizim meselelerimizi biz hallederiz"...

İtalyanları getirmek isteyen firma Türk işçilerinin bulunduğu bir barakayı boşaltmak istiyor. Buna yanaşmayan ve haksız bir tutum olduğunu belirten işçiler, çıkmayacaklarını, gerekirse hertürlü metodu kullanacaklarını söylediler. Hareketlerinde, sözlerinde kararlılık gördüğümüz işçiler bizde iyi etkiler bıraktı.

YABANCI İŞÇİLER KONFERANSI

Örgütümüz TDF 21-22-23-24 kasım günleri Hollanda ' da " Avrupa ' da yabancı işçiler" konulu bir konferansa çağrılmışdır. Örgütümüzün 6 delege ile katıldığı toplantı, Hollanda Birleşmiş Milletler Cemiyeti ve Anne Frank kurumu tarafından organize edilmiştir.

Konferansda, Avrupa'da çalışmakta olan 11 Milyon yabancı işçinin sorunları tartışılacak ve gelecekleri konusunda öneriler saptanılacaktır. Toplantıya özellikle yabancı işçilerin kendi kurmuş oldukları örgütler çağrılmıştır. Bunun yanında işçilerin çalışmakta olduğu ülkelerin sendikaları da toplantıya gözlemci olarak katılacaklardır.

***

Münster Türk İşçi-Öğrenci Derneği

Yayın Organı

DERLEME

44 Münster
Theissingstr. 30

Patron sendikalarına son vereceğiz Sendikalarımızı kendimiz seçeceğiz

Referandum

Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin başlatmış olduğu Referandum Kampanyası hızla yurt düzeyinde yayılmaktadır. Geçtiğimiz hafta içerisinde İstanbul, İzmir ve Ankara'dan sonra Adana'da da kampanyaya başlatıldı. DİSK'e bağlı ve bazı bağımsız sendikalar ile demokratik örgütlerin katıldığı kampanya gün geçtikçe işçilerin arasında benimsenmekte ve mücadele genişlemektedir. TSİP İzmir İl Merkezi referandum ile ilgili olarak yayınladığı bildiride şöyle demektedir :

" Nedir referandum? İşçinin, işyerinde kendi istediği sendikayı özgürce seçmesidir. Referanduma kimler karşıdır? Patronlar ve onlar tarafından kurdurulmuş veya satın alınmış sarı sendikacılar. Karşı olanlar kimlerle işbirliği yapmakta ? Bölge çalışma ve iş mahkemeleriyle. Peki soruyoruz şimdi işçi kardeşlerimize : Neden işçinin işyerinde bu hakkını özgürce kullanması engellenmektedir ? Kimler korkmaktadır bu hakkın kullanılmasından ? Sömürüsünü devam ettiremiyecek olan kapitalistler, gerçek yüzlerin açığa çıkmasından korkan sarı sendikalar ve bu düzende çıkarı olan koltuklarını ve iktidarlarını kaybedecek olan egemen sınıflar...... Onlar ki Gamak'da, Aliağa'da Zonguldak'ta, Kavel'de, Singer'de ve en son olarak İskenderun Demir Çelik ' de ve Ülker fabrikasından işçi kardeşlerimiz ve emekçi halkımız üzerine ABD'den getirttikleri tanklarla, elektrikli coplarla zalimce saldırırlarken korkularının derecelerini göstermektedirler.

referandum kampanyası KATILAN ÖRGÜTLER

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Maden-İş Sendikası
Sosyal-İş Sendikası
Basın-İş Sendikası
Kimya-İş Sendikası
Baysen-İş Sendikası
Turizm-İş Sendikası
Ağaç İşçileri Sendikası (ASİS)
Çağdaş Metal-İş Sendikası
Yeni Haber İş Sendikası
Ankara Yüksek Öğrenim Der.
Tüm İktisatçılar Birliği
İş Müfettişler Derneği
Ankara Halk Sağlığı Derneği
4 Mahalli Gecekondu Derneği
Tekstil Sendikası
Lastik-İş Sendikası
Gıda-İş Sendikası
Adana Yüksek Öğrenim Der.
Ambar İş Sendikası
İzmir Yüksek Öğrenim Der.
Petro-Kimya İş Sendikası
İstanbul Yüksek Öğrenim D.
Ekonomik Araştırma Derneği
Teknikerler Derneği
Devrimci Sosyal-İş Sendikası

BASKILAR

İşçi sınıfımız en can alıcı, problemlerine sarılarak mücadelesini sürdürürken, parababalarının baskıları da artmaktadır. Kampanyayı başlatan TSİP üyeleri çeşitli yerlerde bildiri dağıtır, afiş asarken polisce tutuklanmışlardır. Baskılar aynı şekilde kampanyada yer alan sendikacılar ve işçiler üzerinde de yoğunlaşmaktadır.

* *

Cumhuriyetin 51. Yılında

Cumhuriyetimizin 51. yılı 29 Ekim'de kullandı. 51 yıldır ne kadar yol almışız. Türkiye toprakları, ellibir yıl önce çizilmiş Misak'ı Milli sınırları içinde öylece durmaktadır.

Ama o Türkiye'nin bir milyon insanı o sınırların içinde değildir şimdi. Evet. biz nerede yiz?.. Biz cumhuriyetin 51, yılında, el kapısında, ekmek kavgasındayız. İşsizlik cehennemindeyiz.

Biz nerdeyiz?..Biz 5,5 milyon evinden:
2,3 milyonunda mutfak,
1,5 milyonunda tuvalet,
3,1 milyonunda banyo
3,3 milyonunda elektrik ve
3,6 milyonunda su bulunmayan bir ülkedeyiz.

Biz nerdeyiz?.. Biz büyük şehirlerin varoşlarında. hükümel buldozerlerinin canları istediğinde başımıza yıktığı yüz binlerce gecekondulardayız.

Biz neredeyiz?.. Biz üç milyonluk işsizler ordusu. diplomalı diplomasız. köylü köy-süz. evsiz barksız. damsız ocaksız, tabur tabur olup açılmaz iş kapılarına dayanmışız. Ekmek peşinde ve de can derdindeyiz.

Biz nerdeyiz?..Pirinç kuyruğunda, ekmek. yağ kuyruğundayız. Aracının, karaborsacının, üçkağıtçının elindeyiz. Ve etin ve yumurtanın ve süt ün hayalindeyiz.

Biz nerdeyiz?..Vatanın hapishanelerindeyiz. Kimimiz yokluktan, yoksulluktan, kimimiz de bilinçsizlikten ve kimimiz de bilinçlilikten. yani işçinin köylünün yanında olmak suçundan, işçi, köylü, olmak suçundan doldurmuşuz hapishaneleri.

Biz neredeyiz?.. Hala aynı yerdeyiz. Yerinde saymışız anlayacağınız.

SORULAR

Seçmece insan satmakla
Yalan-Palavra atmakla
Gelen "Yardımları" yutmakla
İlerleme yapılırmı ?

Anayasa değişmekle
Boş demeçler verilmekle
Her ay zama gidilmekle
Sağlam temel atılırmı ?

Yurdumuzdan kaçıyoruz
Lafa kalsa uçuyoruz
Ele avuç açıyoruz
Bunlar bize yakışırmı ?

Sürünürüz devlet devlet
Satılık eşya oldu millet
Seçim istiyor hükümet
Seçim ile gelen kar mı ?

Yabancı işverenler kovuyor
Polis ise hırpalıyor
Milletim rezil oluyor
Bu namus mu yoksa ar mı ?

Millette kalmadı huzur
Bu Düzen değilki - muzur
Yaptığın ne be hey hınzır
Bu insanlığa sığar mı ?

Bir zamanlar yurdum baştı
Bugün ise çoraklaştı
Yoksulluk dışarıya taştı
Vatan hudutlarım darmı ?

Şükredenler seviliyor
Şükretmeyen dövülüyor
Ana -Avrat sövülüyor
Söylen bunlar uygarlıkmı ?

Nizami

GENÇLİK AMERİKAYI PROTESTO ETTİ

KOMANDOLAR SALDIRDI

- TÜRKEŞ'in MHP'sine BAĞLI KOMANDOLAR, PROTESTO GÖSTERİLERİNİ ZORLA ENGELLEMEYE ÇALIŞTILAR
- ÇIKAN OLAYLARDA 70 ÖĞRENCİ YARALANDI.
- ANKARA ve İSTANBUL'da YÜKSEK OKULLARDA BOYKOT SÜRÜYOR.

Amerika Dış İşleri Bakanı Kissinger, sözde "Kıbrıs Barış planı" getirmek için Türkiye'yi ziyaret edecekti. Son anda bu gezintisinden vazgeçen Kissinger' in memleketimize gelmesini protesto etmek amacıyla 9 Kasım ' da Ankara Ortadoğu Teknik ve Hacettepe Üniversitelerinde öğrenciler boykot düzenlediler. Toplantılar yaptılar. Fakat MHP'ye bağlı Paralı zorbalar bu durumu fırsat bilip derhal olay çıkarmak için harekete geçtiler. Silah kullanarak bu direnişi kırmaya, gençliği yıldırmayı denediler. 2 si ağır 70 öğrenci yaralandı. Daha sonra jandarmalar ve toplum polisleri de üniversitelere girdiler. Aramalar yaptılar, yaptıklarını açıklayarak Amerika ve Amerikancı çevrelerin adamı olduklarını gösterdiler. Ama Faşistler , öğrencileri sindiremediler. Tam tersine boykot bütün Üniversitelere yayıldı. İstanbul ' da gösteri yapan 2000 öğrenci de Kissinger'i protesto ettiler. Gösteri sırasında öğrenciler "Bütün Halklar Kardeştir", "Bağımsız Kıbrıs", "Kahrolsun Amerika" diye bağırdılar.

Olaylar üzerine, Cumhurbaşkanına ve Başbakana Telgraf gönderen Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, "Üniversitelerde yaratılmaya çalışılan bu ve benzeri görülmüş olayların yakın geçmişte de Türkiye çapında ve tüm öğrenci kurumlarında örgütlü komandolarca düzenlenmiş olduğu bilinmektedir. Türkiye de mevcut bunalımlı ortamdan siyasi mevziler elde etmek isteyen belirli merkezlerin " bu olayları planladığını belirtmiştir.

KİSSİNGER NEDEN GELİYORDU?

Kıbrıs'a, "Barış, demokrasi ve bağımsızlık"tan başka herşeyi getiren. toplam 30 bine yakın ahali ve askerin ölümüne yol açan bu olayların ardındaki başlıca sorumlu Amerika idi. O nun dışişleri bakanı Kissinger'in nasıl bir "Barış Planı" getireceği açıkça bilinmekteydi.
Ama gelgör ki Ecevit hükümeti, hala Amerika ile. NATO ile Kıbrıs meselesine çözüm arıyor. Ve ada bu politikanın sonucu NATO ülkelerinin istediği şekilde ikiye bölünüyor. Kissinger'in getireceği plan, olsa olsa bu fiili taksimin, resmileştirilmesi planı olabilirdi. Nitekim geçenlerde Rum toplumu başkanı Amerikan ajanı Klerides'te coğrafi federasyonu ka bul ettiğini açıkladı.
Bu durumun bilincinde olan binlerce öğrenci, hem üniversitelerde demokratik bir ortam için, hem de Kissinger'in gelişini protesto etmek için boykota giriştilerdi.

Bu kiralık komandoların lideri "Solcuların Türkiye'yi. Nato' dan çıkarmak" istediklerini ve " bunu önlemek için " eylem

★ ★

TOPRAK İŞGALİ

GAZİANTEP-Oğuzeli ilçesinin İkizkuyu köyünde, topraksız köylülerin mücadelesi devam ediyor. İkizkuyu köyünde 20 bin dönümün üzerinde olduğu belirtilen toprakların tapulu sahipi olarak eski AP Milletvekili ve Devlet Bakanı Kamil Ocak ailesi görünmektedir. Köylüler ise. çevrenin ünlü toprak ağası Ocak ailesinin. dedelerini aldatarak, köy topraklarını ele geçirdiğini, bu durumu kabul etmediklerini açıklamışlardı.

Kadastro hikayeleri uzayıp gidince. yoksul köylüler, topraklar işgal edip üretime başlamışlardır. Daha sonra Valilik Ocak ailesinden yana çıkmış ve köylüleri köyden çıkartma kararı almışlardır. Köye gelen jandarmalarla çatışan köylüler işgal toprakları korumuşlar ve Danıştay'a dava açımışlar dır. Danıştay kararı köylülerden yana olunca . Ocak ailesi başka bir oyun tertiplemiş ve toprakları beş yıllığına. civarın diğer büyük ağasına icara vermiştir. Yeni ağalar ve adamları. İkizköye gelip zorla Köylüleri atmaya çalışmışlardır. Ama köylüler yiğitçe direnip , bu yeni ağaları köye sokmayınca. jandarmalar gelmişler ve 100 kadar yoksul köylüleri tevkif edip toprakları ağalara teslim etmişlerdir. Topraksız köylülerin mücadelesi devam etmekte, civar, köylerden gelen köylülerde bu hak mücadelesini desteklemektedirler.

Yoksul İkizkuyu köylülerinin mücadelesi şunu tekrar göstermiştir : Türkiye 'de köylülük 50 yıldan beri " Toprak Reformu" vaatleri ile oyalanmakta, ezilmektedir. En çok "Halktan yanayız" diyen CHP bile iktidara geçince "Toprak Reformu"nu ağzına almamaktadır. Milyonlarca köylümüzün yoksulluktan kurtularak toprağa kavuşması, ancak İşçi ve Köylülerin kendi demokratik iktidarında mümkün olacaktır.

SİNEMA ÜZERİNE 2

Sinema, gözün bir kusuruna dayanır. Herhangi bir cismin gözümüze gelen görüntüsü bu cisim ortadan kalkar kalkmaz kaybolmaz, bir süre daha devam eder. Gözün görme sinirleri ile dolu ağtabakasında, meydana gelen bu olaya " ağtabaka izlenimi "denir. Böylece bir cismin görüntüsü kaybolmadan öbür cismin görüntüsü gözün ağtabaka dediğimiz kısmına düşerse, göz bu iki görüntüyü birleştirir. Ve biz cismi hareket halinde görürüz. İşte bu göz aldanmasından faydalanılarak sinema icadedilmiştir.

Gözün bu özelliği ilk çağlardan beri bilinmekteydi. Aristo, Lucretius, Batlamyus gibi filozof ve sanatçılar eserlerinde ağtabaka izlenimi üzerine bilgiler verdiler. Fakat bu bilgilerden bilimsel olarak ancak 18 ci yüzyılda faydalanılmağa başlandı. 1771 de rahip Jean-Antoine Nollet, 1824'de İngiliz doktoru John Ayrton Paris, bu göz aldanmasına dayanan oyuncaklar yaptılar. Belçika'lı Profesör Joseph Ferdinand Antoine Plateau 1832 ' de PHENAKİSTİSCOPE adlı bir aygıt yaparak bu yolda çok önemli bir adım attı. Bu aygıt üzerinde belirli aralıklarla küçük yarıklar bulunan bir tekerdi. Yarıklar arasında bir hareketin çeşitli durumları çizilmişti. Resimli yüzü bir aynaya tutularak teker çevrildiği zaman yarıklar arasından aynaya bakan kimse bu resimleri hareketli olarak görüyordu.

Aynı yıllarda Avusturya ' lı Simon Ritter von Stampfer STROBOSCOPE adını verdiği bir aygıt yaptı. Bu aygıtta aynı temele dayanıyordu. 1834' de İngiliz William George Horner bu iki aygıtı geliştirerek bu çeşit oyuncak - aygıtların en yaygını olan ZOOTROPE' u ortaya çıkardı.

Ne var ki bütün bu aygıtlarda hareketi meydana getirebilmek için elle yapılmış bir dizi resim kullanılıyordu. Çünkü daha fotoğraf ortaya çıkmamıştı.

O. ÖZÜGÜL

* * *

YALNAYAK

Kafamızda güneş
ateş
bir sarık.
Arık toprak
çıplak ayaklarımızda çarık.
İhtiyar katırından
daha ölü bir köylü
yanımızda,
yanımızda değil
yanan
kanımızda.
Omuz yamçısız,
bilek kamçısız,
atsız, arabasız
jandarmasız,
ayı ini köyler
balçık kasabalar
kel dağlar aştık,
İşte biz o diyarı böyle dolaştık !
Hasta öküzlerin
yaşlı gözlerinde
dinledik taşlı tarlaların sesini.
Gördük ki, artık vermiyor toprak
altın başaklı nefesini
kara
sapanlara!
Rüyada gezer gibi gezmedik,
hayır,
bir çöplükten bir çöplüğe ulaştık.
İşte biz o diyarı böyle dolaştık.
Biz
biliriz
o memleket
neye hasret çeker.
Bu hasret
bir materyalist kafası kadar
çizgileşmiştir,
bu hasrette
madde var
madde !
Basık,
suratı asık
evler
köstebek yolu sokakların üstünde
vermiş kafa kafaya.
Cin gözlü,
güvercin sözlü
abani sarıklılar
dükkanlara bağdaşmış.
Yarık tabanı çarıklılar
önlerinde.
Yarma
bir jandarma,
tarlada zina eden
bir çifti sürür.
Kahvede
piri mugan dede
sulanırken çırağa
"Lahavle vela" çekip derin derin
bu geçenlerin
suratına tükürür.
İşte bu
ekşimiş uyku kokan çömlek gibi şehrin
Kara sevdası değil öyle romantik,
onun
ruhunun
iki kıvrak kelimelik
hasreti var:
b u h a r
e l e k t r i k !
Kör değilseniz eğer
görürsünüz ki,
şu toprak yüzlü rençper,
Kafkastan arta kalan
kalbur göğüslü oğlu,
Kel başlarında mültezimin tırnakları oyulu
kızıyla,
karısıyla,
kağnısıyla
son karış toprağına sarılmak,
ölse de burada onlarla ölmek,
burda
onlarla
gömülmek
istiyor.
Dağların tarlaların özlediği,
arzulu bir kadın gibi şehvetle gözlediği
her tırnağında 1000 manda kuvveti demirleşen
ve su çalkalar gibi toprağı eşen
ruhu buhar
makinalar.
Ey, cam karınları
sarı
nargileler gibi horuldayan,
ey, üç atlı yaylısının içinden,
sağır,
burunsuz,
kör
köylülere
Piler Loti ahı çekip geçen,
ağzı gemli,
eli
kalemli
efendiler !
Tatlı masal dinlemekten gayrı usandık.
Artık
hepimizin kafasına
şu
daaaaaaank
desin :
Köylünün toprağa hasreti var,
toprağın hasreti
makinalar !

NAZIM HİKMET
1922

BİR TAKIM İNSANLAR hikâye

Gece. Saat onikiyi geçiyor. Taksim'de saatin altında tramvay bekliyorum. Öyle olmasa bu kadar ince eleyip sık dokumazya lüzum görmez, vakit gece yarısını geçmişti derdim.

Epey oluyor. Baharın bu soğuk günlerinde, şu devam eden kıştan buz gibi gece, hatırıma geliyor. O zamanlar bahardan bile haber yoktu.

Şimdi ne kadar olsa sisin ve yağmurun ve hatta soğuğun içinde insanı şaşırtan ve başını döndüren bir koku var. O zamanlar daha Camlı Köşkün camlarını ve hanende ilanlarının mavi ışığını üşüterek geçen buz gibi bir rüzgar esiyordu. Benimle beraber belki ona yakın insan, gördükleri herhangi bir filmin rüyasını ayakta görüyor ve yataklarının ümit, hayal, güzel günler veyahut uykusuz, muharebeli geceler, sığınaklar düşündüren ılıklığı na bir an evvel kavuşmak için bir türlü gözükmeyen tramvaya sabırsızlanıyorlardı. Ağzımdan su buharı fışkırıyor. Birbiriyle konuşanların arasında bir sis tabakası seriliyordu. Yatak şimdi bütün insanlar için, ekmek kadar azizdir. Yatak bir sevgili yatak hatıra, yatak çocukluk, güzel rüya, yatak bir bahar, bir deniz kenarı, bir egzotik memleket, bu saniyede dostlarım yatak ne değildir ki...

Burnum yastıkta, yorgan ağzımın hizasında, kirpi gibi büzülmüşüm; dalmak üzereyim. Bir şeyler bir takım kuşlar tüylerini döküyor, bir ılık su damlıyor, içimi yıkayan bir çeşme var...

Tramvay hala yok. Biraz daha yerimde, yatağımı uykumu düşünsem, belki de uyuyuvereceğim. Donmak üzere olan insanların tatlılığını içimde duymaya başladım. " Bari gideyim şu açık pastanede bir ıhlamur içeyim sonra yatarım" dedim. Bir iki adım atmıştım ki önüme bir adam dikildi.

Rüzgardan yalnız bir karartı gördüm. Sonra yüzüme doğru bir hortumdan çıkar gibi bir duman yayıldı. Adam konuşuyordu. Tatlı, munis bir Anadolu şivesiyle;

- Ağabey dedi. Buradan bana benzer bir takım adamlar geçti mi ?

Paltomun içinde yarı yarıya kaybolmuş kafamı çıkardım. Kafamı bir iki defa salladım. Soğuğa alışmamış, mukavemete hazırlanmış gibiydim. Kulaklarımı keskin bir rüzgar ısırdı. Adama baktım: Bana benzer adamlar... Bütün insanlar birbirine aşağı yukarı benzemez mi? Bana benzer adamlar ne demekti ?

Evet, adamın hakkı vardı. Ona benzer adamlar, ötekilerinden kolaylıkla ayrılabilirlerdi. Kış günü bu şehirde insanlar palto, şapka giyer, ayaklarında fotinler vardır. Belki paltolarının renkleri, şapkalarının kurdelaları ve alamerikan veya alaturka şapkalarıyla birbirlerinden ayrılabilirler, icap ederse.

bu adamın ne paltosu, ne şapkası ne de ayakkabıları vardı. Buna mukabil sırtında mor pamukları yer yer, parça parça dökülen bir hırkası, belinde ipi, ayağında yazlık tüy gibi bir pantalonu ve ayaklarında yine iplerle bağlanmış çuvalı...

Yüzü tatlı esmer renkli idi. Sakalı uzamıştı. Yirmi beş, otuz yaşlarında gözüküyordu. Yalnız gözlerinde büyük, korkak, acele bir şeyler vardı. Acaba dedim, bir esrarkeşmidir ?

O devam etti:

- Benim gibi ağabey, dedi, (Üstünü başını göster - di). İşte bu biçim adamlar görmedin mi ? Bazılar şu yoldan gelecekler di. Bir takımları da (Taksim sinemasının aşağısındaki yolu göstererek) şu yokuştan çıkacaklardı.

İşi kısa kesmek istedim. Meçhul, karanlık, dalgada bir kafada her türlü hayaller dolaşabilir, neme lazım...

- Görmedim vallahi! dedim.

- Allah Allah! dedi. İmkanı yok. Muhakkak geçmişlerdir. Ben biraz yolda eğlendim. Onları kaybettim. Yoksa gelmemelerine imkan yok.

- Nedir bu adamlar canım ? diye sabırsızlık ve merakla sordum. Kafamın içinde esrarengiz, büyülü garip hikayeler canlandı. Hatta daha ileriye giderek başka ve daha tuhaf şeyler düşündüm. Adamın afyonlu kafasına girmiş gibi oluyordum.

- Ağabey, biz, dedi. Tophane'deki sabahçı kahvelerinde yatarız. Hepimiz hamal, uşak gibi herifleriz. Ama namusumuzla yaşıyoruz. Ne yapalım ? Beş on para kazanırız. Geceleride kahveciye beş kuruş verir, bir köşede uyuruz. Ne yapalım? Otellere paramı dayanır. En aşağısı otuz kuruş. Otuz kuruşla iki gün geçimimiz var...

Ha, bu akşam polisler geldiler. Sabahçı kahvelerinde yatmak yasakmış. Hepimizi çıkardılar. Biz de hep birlik olduk. Gidelim valiye çıkalım, uyandıralım, derdimizi anlatalım dedik. İşte bir takım şu yokuştan bir takımı da arkadan geldiler. Demek görmedin ağabey.

Devamı 6. sayfada

sait faik abasıyanık kimdir?

Türk hikayeciliğinin ünlü ustalarından olan Sait Faik 22 Kasım 1906 yılında Adapazarı'nda dünyaya geldi. 1922 yılında Kurtuluş Savaşı sona erince ailece İstanbul'a taşındılar. Önce İstanbul sonra 1928 de mezun olacağı Bursa liselerinde okudu. Edebiyat Fakültesine ve Avrupa'da üç yıl müddetle başka fakültelere devam etti. Eserlerinden seçmeler Fransızca olarak yayınlandı. 11 Mayıs 1954 de sirozdan öldü. Sait Faik çeşitli dallarda (şiir, röportaj, oyun...)yazılar yazmıştır. Kendisini meşhur edip sevilmesine sebep olanlar hikayeleridir.

FRANSA

ÖRGÜTLÜ HALK KİTLELERİ HÜCUMA GEÇİYOR

Sayıları bugün 50 bine yaklaşan Fransa'daki Türkiyeli işçiler dertli. 17 Ekim'den beri ne mektup gönderebiliyorlar memlekete, ne de mektup alıyorlar. Çünkü 17 Ekim' den beri PTT grevde. Ama Fransa'daki işçilerimizin gönülleri şu sırada ferah olmalı.Görüyorlar. Bizzat katılıyorlar. Fransa'daki işçi sınıfı örgütlü, Kenetlenmiş. Yerli, yabancı bütün işçiler elele parababalarına karşı amansız bir mücadeleye girişmişler. Niçin ?

Patronların sebep olduğu bunalımın kökünü kazımak için. İşsizlik ve pahalılığa son vermek için. Yabancı işçilere eşit hakların tanınması için. İşsizlik ve pahalılığa son vermek için. Kısacası insanca yaşamak için. Bütün bunlar için de herşeyden önce parababalarının iktidarına son vermek gerek.

FRANSA'DA KRİZ

Bütün kapitalist ülkeleri çalkalayan kriz Fransa'nın da altından girip üstünden çıkıyor, Hayat pahallılığı şimdiye kadar görülmemiş bir hızla artıyor. İşsizlerin sayısını resmi makamlar şimdiden yarım milyonun üzerinde gösteriyorlar. Fransa yabancı işçi alımını yaz ortalarında durdurdu. Toptan işçi çıkartmalar çoğalıyor.

Ve bir avuç kodaman parababasını temsil eden Giscard-Chirac hükümetinin gerçek yüzü açığa çıkıyor.

Geçtiğimiz günlerde Fransız KP Genel Sekreterini istemi üzerine, petrol şirketleri hakkında yapılan anket yayınlandı. Fransız hükümeti milleti "Petrol krizi araplarınyüzündendir"diye uyutmaya çabalarken dev petrol şirketlerini el altından desteklediği açıkça ortaya çıktı.

BURJUVAZİ ZORLANIYOR

Posta grevi 17 Ekim'de başladı, hala sürüyor. PTT ücretlileri ne istiyorlar ? 1700 FF asgari ücret. 200 FF hemen zam. Personelin çoğaltılması Hükümet daha geçenlerde posta tarifelerine %60 ila %100 arası zam yaptı. Hem de PTT emekçilerinin şartlarını iyileştirmek gerekçesiyle. Hani nerde?

Lorraine kömür madenlerindeki işçilerde greve gittilir.Madencilerden biri aynen şöyle diyor:"26 yıldır madende çalışırım. Sinir hastalıkları gırla. Ekip şefi olarak elime sadece 1299 FF geçer. Asgari ücret mi dedin? Hak getire. 54 yaşımda öğrendiğim tek şey : Mücadele etmek."

Postacılar yürüyüşe geçtiler. 13 Kasımda basın işçileri, hastane, sosyal sigorta personeli, teknik elemanlar grev yaptılar. Onbinlerce kişi yürüdü. 14-15 Kasımda gaz ve elektrik emekçileri grevde. Demir yolu işçileri 18 Kasımda 24 saat işi bırakacaklar. CGT ve CFDT sendikaları 19 Kasım'ı GENEL GREV günü ilan ettiler. O gün 100 binlerce emekçi sokakları dolduracak.

Patronlar hükümeti işçilerin kararlı ve örgütlü direnişi karşısında afalladı. Başta CGT olmak üzere sendikaları politik eylem yapmakla suçladı. CGT'nin cevabı kesin oldu. "Elbette politik !"

Bakanlar antikominizmi dillerine doladılar. FKP'ye her gün saldırıp duruyorlar.

FKP Ekim sonunda topladığı olağanüstü 21 inci kongresinde şöyle diyordu: "Kriz bundan böyle ulusal hayatın bütün yönlerinde görülüyor. Bu kriz sadece ekonomik değildir. E-

Devamı 6. sayfada

KISA KISA

İSPANYA-Barselona'da SEAT oto firmasında çalışan 6000 işçinin yaptığı protesto gösterisini, polis zorla bastırmıştır. İşçiler,ücret zammı için mücadelelerine devam ediyorlar.

BOLİVYA- Askeri diktatörlük tarafından yasaklanan Sendikalar birliği, mücadelesini sürdürmektedir. İllegal çalışan Sendikalar Birliği, bütün çalışanları politik faaliyet ve seçimlerin yasaklanmasına karşı 48 saatlik greve çağırdı.

İTALYA - Merkezi Roma'da bulunan Sanayiciler Birliğinin işçi düşmanı politikasını ve %24'e kadar artan hayat pahalılığını protesto etmek için 10 Milyona yakın İtalyan işçisi üç saatlik bir grev yapmışlardır. İtalya'da hükümet krizi devam etmekte,hükümet hala kurulamamaktadır.

NEWYORK-Güney Afrika Birliğin'de yerli siyahlara karşı uygulana ırkçılık politikası Birleşmiş Milletlerce ele alınmış ve görüşmeler sonucunda bu devletin '91'e karşı 22 oyla Birleşmiş Milletlerden çıkarılmasına karar verildi.

DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ

Kapitalizmin , tabiatı icabı kaçınılmaz olan ekonomik krizlerinden biri 1929'da patlak verdi. Dünya işçi hareketi güçleniyor, devrimciler yeni yeni başarılar kazanırken sermayedarlar birbirlerine düşüyorlardı.

Dünyadaki kar ve pazarlarını yetersiz gören tekelci kapitalistler emperyalist amaçlarını tatmin etmek için bir kez daha kozlarını paylaşmayı göze aldılar. Bunun için insanlık tarihinin gelmiş geçmiş en azgın, en saldırgan, en gerici yönetim biçimi olan FAŞİZM Almanya 'da tezgahlandı. Emperyalist tekelci sermaye hazırladı, Faşizm saldırdı.

Bir taşla iki kuş vurulacaktı : Bir yandan pazarlar yeniden paylaşılıp , tekelleşme hızlandırılırken, öte yandan da tüm ilerici güçler hem ulusal, hem de uluslararası planda susturulacaktı.

Fakat II. Emperyalist Evren Savaşının kalıntıları, külleri arasından beklenenin tersi sonuçlar çıktı. Avrupa'nın bir çok ülkesinde sosyalist devletler doğdu.

İşte 7 Ekim 1974' de 25inci yaşını kutladığımız Demokratik Alman Cumhuriyeti(DAC) bu sırada dünyaya gözlerini açtı.

Hitler faşizmine başkaldıran emekçi ve ilerici güçler savaş sonunda diğer sosyalist ülkelerin de destek ve dayanışmasıyla emperyalistlerin pazarlıklarından ustalıkla sıyrılarak onurlu bir ülkenin temellerini attılar.

108 bin km-kareye yayılmış 17 Milyon insanın yaşadığı DAC , sıfırdan başladığı uygarlık mücadelesinde sosyalizmin başarısını 25 yılda dost, düşman tüm dünyaya ispatlamıştır.

DAC kurulduğunda Batı ülkelerinden gelen ilk tepki bu devletin 100 gün bile yaşayamıyacağı biçimindeydi. Tarih gösteriyor ve gösterecek kimlerin yaşayıp, kimlerin yaşayamayacağını.

DAC'nin ulaştığı düzey konusunda en doğru ifadeyi, Alman Birleşik Sosyalist Partisi birinci sekreterinin 25inci kuruluş yılıyla ilgili konuşmasında görüyoruz : " Bir işçi-köylü devleti olan devletimiz bugün, Batılı ülkeler için bir ölçü sayılan sadece ekonomik kalkınmada bile dünyanın en büyük 10 ülkesi arasına girmiştir. Kaldı ki devletimiz, her türlü ekonomik, politik yani endüstri, kültür v.b. alanlarındaki gelişmelerini toplumsal ilerlemeye malet-miştir."

DAC'de YÜKSEK OKULAR

dırılmıştır. (Kapitalist Federal Almanya'da ise bugün yarım milyonun üstünde işsiz vardır) ;

- Yaşlılara bakım ve kolaylıklar sağlanmıştır, hastaların tedavisi devlet tarafından karşılanır ;

1974 yılında DAC milli geliri 133 milyar marka varmıştır.

DAC , kişi başına düşen elektrik enerjisinde dünyada 10 uncu , sentetik ve plastik maddeler üretiminde 8 inci adam başına düşen televizyon sayısı bakımından 6ıncı sıradadır.

1950'den 1973'e kadar gelişmiş kapitalist ülkelerde 3 kat artan sanayi üretimi DAC'de 9 katı aşmıştır.

1945 yılında kullanılan toprakların çoğunluğuna bir avuç toprak ağası sahipken, 10 hektardan az toprağı olan köylü yığınları toprakların ancak yüzde 20 sini bölüşüyorlardı. Hitler faşizminin bozgunundan sonra iktidarı alan işçi sınıfı ve partisi bu haksızlığın derhal önüne geçti. 3 298 000 hektar toprak yeni ve gerçek sahiplerine dağıtıldı. Köylüler üretimi daha sonra kollektif çiftliklerde sürdürdüler.

Tarımda makineleşmeye büyük bir hız verildi. Yalnız 1973yılında tarıma katılan tarım makinalarının sayısı şöyledir : 143 000 traktör, 12 000

DAC ' de üretim aşırı kar amacını güden pazar ekonomilerine göre değil, ileri düzeyde refahı getirecek yatırımları amaçlayan plan ekonomisine göre yapılır. Amaç, tek tek bazı kişileri veya zümreleri zengin etmek değil, toplumun tüm bireylerini eşit haklarla kalkındırmaktır.

DAC'de :

- Herkes 10 yıllık temel eğitimden geçtikten sonra, dilediği işte çalışma hak ve fırsatına sahiptir ;
- Eğitim en temelinden, en yükseğine kadar istisnasız herkese açıktır ;
- Herkese insanca yaşama düzeyi ve toplumsal güvenlik sağlanmıştır. Çünkü sosyalizmde işsizlik, sömürü, pahalılık, enflasyon ortadan kal-

ekin biçme makinası. 10 200 patates hasat biçme makinası, 5 000 pancar kombinası.

1965'den 1972'ye kadar toplam 600bin hektarlık alan sulama tesislerine kavuşturulmuştur.

D A C kurulduğundan beri insanca yaşama şartlarına haiz 1 240 000 konut inşa edilmiş, 4 milyon insan yeni yuvalarına yerleşmişlerdir. 1980'de DAC'de konut problemi'diye birşey kalmayacaktır.

DAC ' de ayda 1000 lira kazanan bir aile, kira ve beslenme gideri olarak sadece 300 lira harcar.

Devlet her aileye gittikçe artan biçimde çocuk parası verir. Herkes dilediği doktor ve hastahanede ücretsiz tedavi olabilir.

Devamı 6. sayfa

AMERİKA'DA KRİZ

Kapitalizmin en güçlü ülkesi Amerika'da da kriz nedeniyle ekonomik durum allak bullak olmuştur. Dışişleri Bakanı Kissinger,"Amerika 2. Dünya harbinden bu yana en tehlikeli dönemi" yaşıyor demiştir. Diğer yandan büyük tekelci şirketlerin desteği ile ayakta duran Ford, "Pahalılık ve enflasyonla" öyle bir savaş yapmaktadır ki hem enflasyon, hem pahalılık ve hem de işsizlik alabildiğine devam etmektedir. General Elektrik ve Chyrisler firmalarında 18.200 işçiye çıkış verilmiştir. Gene yakından tanıdığımız Ford firmasının Amerika'daki fabrikalarında 13.000 işçi işten çıkarılmıştır. Ancak Amerikan işçi sınıfı mücadelesi de güçlenmektedir. Toplu sözleşmelerin uzaması karşısın da 120.000 maden işçisi iki haftalık greve başlamıştır. Chyrisler firmasının 8800 işçiye iki haftalık mecburi izin vermesini işçiler protesto etmişlerdir.

SATAŞMALAR ve TDF

Kurtuluş gazetesinin 25 Ekim 1974 tarihli sayısında, örgütümüz TDF'nin Çocuk Paraları mücadelesini sabote ettiğine dair bir yazı vardı. Daha önce bir özel sayıdada soyut bir suçlama yer almıştı.

Bu küfür kampanyasının, öncesi sonrası, belirli nedenleride var. Lakin biz, şimdilik TDF ile ilgili olan yanı üzerinde duralım.

Alman hükümetinin Çocuk Paraları konusundaki kanun değişikliği tasarısı 6 ay kadar önceden tartışılmaya başlandı. TDF 30 Hazirandan beri kanuna karşı, çeşitli demokratik yollardan mücadelesini sürdürmektedir. TDF İmza Kampanyası. İşçi toplantıları yayılmaya başladıktan sonra ATTF yöneticileri de bir imza kampanyası başlattılar ve TDF'ye birlikte mücadele için çağrı gönderdiler. Örgütümüz TDF görüşmelere hazır olduğunu, yer ve zaman önerisini beklediğini bildirdi. Cevap gelmedi.

Daha sonra TDF, iki örgüt tarafından toplanan imzaların birlikte Türkiye heyetine verilmesi yolunda bir öneri gönderdi. Buna da cevap gelmedi. 26 Ekim'de Düsseldorf da düzenlediğimiz Protesto Yürüyüşüna ATTF'de davet edildi. Ona da cevap gelmedi. TDF'de ATTF'in Bonn'da düzenlediği yürüyüşten hiçbir şekilde haberdar edilmedi.

İşte Çocuk Paraları hikayesi böyle. Kimin nasıl sabote ettiğine okuyanlar karar versin.

Yazı ayrıca bazı düzmece olaylarla süslenmeye çalışılıyor. "İmza toplanmasını engelleme", "Afiş yırtma" gibi, bayağı bir dille kaleme alınmış yalan ve iftiralara nasıl cevap verilebilir ? Burjuva mahkemelerinde bile, suçlamalar zaman va mekan gösterilerek yapılır. Ama böyle çirkin dedikoduya ne yaparsın. Anlaşılıyorki herkes kendi "Dağarcığında" ne varsa onu ortaya koyabiliyor.

Bir konu daha var ki, oldukça ciddi ve düşündürücü ! ATTF devrimci mücadele alanına bir de "yeni" usul getiriyor. Kendisi ile aynı düşüncede olmayanları "Belli Çevrelere" jurnalleme. Bu egemen sınıfların gazetelerinin bir göre- "vidir. bildiğimiz kadarıyla. Bu tür gazeteler, bir yandan emekçi sınıf ve tabakaları uyutmaya, bölmeye çalışırlar, bir yandan da, emekçilerin mücadelesini yürütenleri, gizli servislere dolaylı dolaysız ihbar ederler. Kurtuluş'ta bilerek, bilmeyerek aynı şeyi yapıyor. Yöneticilerinin bu yakışıksız durumunun, dürüst ATTF üyelerinide ciddi olarak düşündürmesini dileriz. Kaldı ki söz konusu olan yazıda TDF yöneticilerinden biri ile ilgili düzülen hikayenin gerçekle hiçbir ilişkisi olmadığını belirtmeye bile gerek yoktur :

TDF yurt dışındaki işçilerimizin her alanda demokratik mücadelesini yürütmektedir ve yürütecektir. Bu mücadele içinde hatalarımızı, yanlışlarımızı somut ve yapıcı şekilde gösteren eleştirilere her zaman açığız.

Bunu yapabilecek "çapta" olanlar buyursunlar. Ama "çamur"dan başka malzemesi olmayanlara işçi sınıfımızın ihtiyacı yoktur.

30 bin işçimiz geri döndü.

GÖÇ BAŞLADI

BİR TAKIM ADAMLAR

Baştarafı 4. sayfada

- Görmedim, dedim. Nerelisin sen?
Gözleri çakmak çakmaktı.
- Zonguldaklı bey ağabey.
Gece yarısı bu soğukta valiye gideceklerine başka bir koğuş bulmak, daha olmazsa polisler gittikten sonra zorla kahveciye kapıyı açtırmak mümkündü. Valiye kadar çıkmayı akıl edemezler. Bu muhakkak esrarkeştir dedim.

- Ne ise, ben yukarıya doğru bir hızlanayım. Belki geçmiş lerdir de sen görmemişsindir dedi ve hafif hafif serpen karın içine karıştı gitti.
Tramvay gelmişti. Atladım. Tam yedek subay mektebinin önünde bir takım adamlar gidiyordu. Fakat camlar okadar buz tutmuştu ki göremeyince tramvaydan atladım.
Belki seksene yakın insandı. Aralarında çok gençleri bile vardı. Büyük adımlarla gayet ciddi yüzlerle yürüyorlardı. Önde gidenlerin halinde daha büyük bir veziyet vardı. Daha ciddi idiler. Tek tük geçenler durup onlara bakıyorlardı. Fakat onlar hiç kimseye bakmıyorlardı. Yalnız en önde gidenler bağıra bağıra konuşuyorlardı. Vali ile nasıl konuşacaklarını ta - lim ediyorlardı. Kıyafetlerine baktım. Evet, benim mor hırkalı ve keten pantalonlu adamın hakkı vardı. Onun gibi bir takım adamlar gidiyorlardı. Kulaklarımı genç Zonguldaklının :
- Canım benim gibi adamlar bey ağabey, dediği zamanki hali geliyordu.
Yatağım tramvay beklediğim o dakikalardaki munis halini kay betmişti artık. Ne şu, ne de buydu. Bir yataktı. İçinde yatabildiğim için mesut değildim.
Sabahçı kahvelerini kapamadan evvel bir kaç tane gece barınma evine şiddetle ihtiyacı olan İstanbul şehrinin kışı bazen ne kadar uzun, bitmez tükenmez bir afettir; bilen bilir.

DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ

Baştarafı 5. sayfada

Eğitimin eşit ve ücretsiz yapıldığı DAC' de 8 akademi 7 üniversite, 46 yüksek okul ve 196meslek ve mühendislik okulları vardır.

Sanat ve kültür bir avuç kaymak tabakanın tekeli olmaktan kurtarılmış, geniş halk yığınlarının katılması gerçekleştirilmiştir.

DAC gençlerinin sporda gösterdikleri üstünlüğü her gün gazetelerde okuyoruz.

Bütün bu başarıların tek bir nedeni vardır : SOSYALİZM Sosyalist ülkeler arası karşılıklı işbirliği ve dayanışma bu gelişmede büyük bir etkendir. Fakat kuşkusuz kesin başarıya ancak o ülkede sosyalizmin köklü olarak yerleşmesiyle ulaşılır.

dün kollege bugün raus

Baştarafı 1. Sayfada

olmayan parababaları, büyük tröst ve holdingler kar politikalarını işçilerin sırtından yürütmeye çalışmaktadırlar. Bu arada hayat pahalılığı büyük bir hızla artmakta, işsizliği, ve bunalımı yaratan parababaları da " Bakın bu kadar işsiz var, sizi de atarım ha! " diye tehdide girişip işçi sendikalarının en haklı ücret isteklerini bile reddetmektedirler.

Dün "Kollege" diye yüzümüze gülen , bugün " Raus ! " diye üzerimize yürüyen bu düzenin gerçek suratını iyi tanıyalım! Alman emekçilerle birlikte bizi insan değil çalışan hayvan yerine koyan bu parababalarına karşı ortak mücadele verelim! Onların oyunlarını boşa çıkaralım! Kısıtlı da olsa , haklarımızı sendika - mız aracılığı ile sonuna dek kullanalım !

NİZAM ABİ

YİNE DOSTLUK ÜSTÜNE

Yazıma başlamadan evvel azıcık düşündüm, biraz da sözlüğü karıştırdım ve tam dört çeşit " dostluk buldum .

İyi gün dostluğu,
Kötü gün dostluğu,
Erkek - Kadın arasındaki dostluk,
Ve bir de " Gerçek Dostluk " var.

Şimdi teker teker inceliyelim.

İyi gün dostluğu :
Bu dostluk eskiden beri çıkarcılar arasında kurulan, menfaatlerin bitiminde sona eren, köksüz ve kaypak bir dostluktur. Bu dostluğun kırıntıları tek - tük olarak henüz olgunlaşmamış insanlar arasında da görünüyorsa da, yoğun şekliyle Kapitalistlerin birbirleri arasında yaptıkları ticaret anlaşmalarının içinde görülmekte ve sömürücüler tarafından " Gerçek bir dostluk" olarak yutturulmak istenmektedir. Ve bugün artık açık açık görüyoruz ki, bu adi dostluk kapitalist ülkelerin dış politikalarında temel ilke olarak kullanılmaktadır. Çünkü kapitalist ülkelerin yönetimlerine hakim olan iç ve dış sömürücüleri tanımlamak ve bu çirkin dostluğu tarif etmek istersek hiç noksansız olarak aynı harfleri yazar ve aynı kelimeleri söyleriz. Kötülük ve çirkinlik, adilik ve milliyetsizlik ne şekilde yazılırlarsa yazılsınlar, bence hep aynı anlamı ifade ederler. Büyük çıkarlara dayalı iyi gün dostluğu ile, büyük çıkarlar peşinde koşan Kapitalizm gibi......

Kötü gün dostluğu :
Bu dostluğa fazla yer veremiyeceğim.. Çünkü ben bu dostluğu biraz komikçe buluyorum. Kötü günümde yardımıma koşuyorsun, İyi güzel. Tabiki bu iyiliğini unutacak değilim. Fakat sonra ortalıktan bir kayboluyorsun, gidiş o gidiş. Oldu mu ya Ne adresin var ne de izin. Bir daha dara düşersem seni nerede bulacağım ki? "Hızır Dede" işi bu ....

Erkek - Kadın arasındaki dostluk :
Böyle bir dostluk yaşamadığımdan bu dostluk hakkında pek bilgim yok. Ama şu bilinen bir gerçektir ki bu dostluk da bazı yönleriyle iyi gün dostluğunu içermektedir. Bu dostluk çok kereler ya mahkeme salonunda sona erer, ya da sokak ortasında acı bir şekilde biter......

Gerçek dostluk :
Bu dostluk, huzursuzluk yoğunlaştıkca yokluğu iyiden iyiye hissedilen ve adım adım ona doğru gidilen bir dostluktur. Sömürücülerin ezgive zulümü arttıkça bu dostluk daha da önem kazanmakta, ekmek kavgası veren kişilerin arasında doğup, halkların arasına doğru yayılmaktadır. Bu dostluğun doğuş ve yayılış şekli böyle olduğu için de, buna "Gerçek Dostluk" diyoruz. Ama " Halk Dostluğu " da diyebiliriz. Çünkü yukarıda da dediğim gibi halkın içinden doğmakta ve halkların içine, doğru yayılmaktadır. Yani bu dostluk milyonlar kazanmak için imzalanan ticaret dostluğu değil de, eşitlik ve özgürlük için yapılan mücadelelerin gerektirdiği bir dostluktur. Evet. Gerçek dostluk, gerçek halk olan işçi ve köylülerin arasında oluşan dostluktur.
Ama şunu da unutmamalıyız ki, Kapitalizm bu dostluğun büyümesinden bir hayli korkuyor ve genişlemeyi önleyebilmek için hergün yeni yeni oyunlar oynuyor. Korkusu da yersiz değil, hani. Çünkü bu dostluğun büyüyüp genişlemesi, Kapitalizmin sonu demektir.......

ÇALIŞMA İZNİ UZATILMADI

Baştarafı 1. sayfada

- Polise gittiğinizde size ne bahaneler söyledi ?
- Önceden turistmişsiniz sonradan işçi olmuşsunuz ve yaşınız kırkın üzerinde bundan dolayı size oturma müsaadesi veririz ama çalışma müsaadesi yok.
- Peki şimdi ne yapmak istiyorsunuz ?
- Mahkemeye verip hakkımızı arayaçağız, mahkemede de hakkımızı alamaz sak Türkiye'ye gidip eski hayatımıza başlayacağız.
- Eski hayatınız nasıldı ?
- Onun bunun tarlasında çapa çapalamak.

Fransa'da

Baştarafı 5. sayfada

konomik, sosyal, politik, kültürel, ideolojik, ahlaki hem alanda yansıyor. Bu tekelci devlet kapitalizminin kriz idir.

Krize son vermek mümkündür. Bunun için halkın birliği şarttır. Son seçimlerde oyların yarısını alan "Sol Birlik" grubunun motoru FKP, "Ortak hükümet programında öngörülen köklü demokratik değişimleri gerçekleştirip krize son vermek için emekçi halkı birliğe, iktidar için eyleme çağırıyor. Fransa 'da üst sınıflar "Edemiyoruz, yapamıyoruz, yürütemiyoruz" diye çırpınırken, alt sınıflar örgütlü, kenetli hücuma geçiyorlar.

İşçi Gazetesi
15 günde bir çıkar. Unkostenbeitrag: 75 Pf
Druck: Eigendruck im Selbstverlage
Zeitung der Föderation demokratischer Vereine der Arbeiter aus der Türkei in Europa e. V.
Yazışma Adresi (Redaktion): 43 Essen-West - Hüttmannstraße 1 - Postfach 512 BRD
ABONESİ: 6 Aylık 10,- DM - 1 Yıllık 20,- DM - Postscheckkonto: Konto-Nr. 3989-439 Essen